

РЕШЕНИЕ

№ 6882

гр. София, 02.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6701** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от адвокат - пълномощник на Комисията за защита на потребителите, против Решение от 04.06.2020 г., постановено по НАХД № 20829/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 23^{-ти} състав, с което е отменено издаденото директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б., Главна дирекция „Контрол на пазара“, при Комисията за защита на потребителите **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № К-11784/12.09.2018 г. С постановлението на [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 2 000 лв., на основание чл. 208 от Закона за защита на потребителите, за нарушение на чл. 62, ал. 1 от същия закон.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон. В съдебното заседание пред настоящия съд касаторът не е представляван.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище по основателността на касационната жалба.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неправилност на въззивното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата по делото,

възраженията на касатора и мотивите на въззивния съд, намира следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен с чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. По същество е основателна.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон, касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. В резултат на извършената служебна проверка Съдът приема, че оспореното решение е валидно и допустимо.

[фирма] е санкционирано, за това, че в периода 28.12.2017 г. до 27.04.2018 г. е предоставило на П. К. К. и е таксувало услуги за домашен телефон [ЕГН] и М. S. M. – безсрочен пакет, без същите да са поискани от потребителя. Услугите са били таксувани, като цената им е включвана в съответните фактури, издавани от [фирма], без за тях да е бил сключен договор с потребителя.

Въззивният съд е приел за безспорно, че дружеството е извършило вмененото му нарушение (нарушения), но е отменил наказателното постановление, считайки, че наличието на издадени пет фактури е изисквало налагането на пет отделни санкции, предвид чл. 18 ЗАНН. Според Съда, налагането само на една санкция нарушава правото на защита и възможността на юридическото лице да разбере, „за кое конкретно нарушение му е наложено административно наказание...“.

Въззивното решение е неправилно.

Нормата на чл. 18 ЗАНН постановява, че „когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях“. Вменената на [фирма] като нарушена разпоредба на чл. 62, ал. 1 от Закона за защита на потребителите забранява „доставката на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна“. В процесния случай дружеството е извършвало именно такива доставки с периодично изпълнение, за които са издадени съответно общо пет броя данъчни фактури, но това не означава, че се касае за пет отделни нарушения на чл. 62, ал. 1 ЗЗП. Обосновано административнонаказващият орган е приел, че нарушението е едно и е извършено в периода от 28.12.2017 г., до 27.04.2018 г. Това е така, защото изпълнителното деяние е едно (предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане, без искане от негова страна), извършено по отношение на едно и също физическо лице, и осъществява състав на едно и също административно нарушение. Противното становище означава да се приеме, че когато лице - потребител изрично пожелае предоставянето на услуги, за което сключи съответния договор, е необходимо ежесечно да заявява отново желанието си, за да получава услугите.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.06.2020 г., по НАХД № 20829/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 23^{-ти} състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото директора на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б., Главна дирекция „Контрол на пазара“, при Комисията за защита на потребителите **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № К-11784/12.09.2018 г. Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: